

ningen ovre ved Middelfart Sindssygeanstalt. I en Skrivelse, som Justitsministeriet under 19. Marts 1884 sendte til Finansudvalget, der havde Lovforslaget om Opførelsen af et Sindssygehospital ved Middelfart til Behandling — Skrivelsen findes i Rigsdagstidenden for 1883—84 Tillæg B. Sp. 1610 ff. —, udtales der: „saa meget turde være givet, at der nu foreligger Sikkerhed for, at den for den eventuelle Anstalt fornødne Vandforsyning ogsaa da, naar Anstalten i sin Tid faar den paaregnede Udvidelse, kan tilvejebringes for den i Bemærkningen til Lovforslaget angivne og ved Hovedsummen i Betragtningtagne Maksimumsudgift“. Da havde man Undersøgelser og Erklæringer fra ubestridelig dygtige sagkyndige, og saa blev Resultatet alligevel bagefter det, at man allerede i Finansaaret 1889—90 maatte søge bevilget et Beløb paa 14,222 Kr. 62 Øre til at forebygge en paa den nævnte Anstalt stærkt truende Vandmangel ved Anlæg af en ny Brønd og Sænkning af den gamle Brønd dybere ned i de vandførende Lag. Og i 1890—91 maa der paa Finansloven søges Bevillinger til at foretage Forsøg med Boringer ovre ved Middelfart. Der bevilgedes 17,000 Kr. Næste Gang bevilges der 10,000 Kr. Saa maatte man paa Tillægsbevillingsloven yderligere søge 10,000 Kr. og til sidst, tror jeg, 10,400 Kr. Det bliver tilsammen 61,622 Kr., der altsaa væsentligst var til Forsøg. Saa resulterede det i, at man i 1897—98 maa erhverve sig Grund til Forskaffelse af Vand, hvilket kostede 26,355 Kr., og anlægge et Vandværk, som kostede 108,155 Kr. Tilsammen bliver alle disse Udgifter til Vandværket derovre over 196,000 Kr., altsaa smaa 200,000 Kr., til Trods for, at Justitsministeriet paa Grundlag af sagkyndig Erklæring tilskrev Finansudvalget de Ord, jeg citerede før, at man var sikker paa, at der var Vand nok. Da den Bevilling kom for, maatte naturligvis ogsaa det paagældende Udvalg i Aaret 1892—93 meget beklage de urigtige Forudsætninger, man var gaaet ud fra, den Gang Opførelsen fandt Sted. Det vil forstaas, at med dette in mente maatte det blive meget betydelige Undersøgelser, man maatte foretage, inden man kunde tage Bestemmelse om, hvor Sindssygeanstalten skulde ligge, og det er derfor ganske med Urette, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) betegnede det som en Mistillid, der fra Ministerens Side

var vist Rigsdagen, at jeg kommer med et Lovforslag, der overlader til Regeringen at træffe Bestemmelse, naar alle disse Undersøgelser er tilendebragte. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at disse Undersøgelser om Vandforholdene er paa-begyndte i November Maaned i Fjor, og hvis jeg ved Forelæggelsen skulde have udtalt noget andet, kan enhver, der ønsker det, se, at det maa bero paa en Fejltagelse.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) forespurgte, om man ved Opførelsen vilde tage Hensyn til, at Hospitalet kunde tages i Brug, naar det var delvis færdigt. Det er der taget Hensyn til; der har for faa Dage siden været afholdt en fælles Konference af alle Statens Sindssygelæger med Arkitekten, hvor man vedtog, hvilke Bygninger der først skulde opføres, efter den Trang, der var til at modtage syge til Behandling.

Idet jeg endnu en Gang takker ærede Medlemmer, der har haft Ordet, for deres velvillige Udtalelser, skal jeg udtale Haabet om en snarlig Gennemførelse af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygehospitalet i Viborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3527).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Brorsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.